RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0160 van 18 juli 2012 in de zaak 1112/0519/SA/3/0462

In zake: de **LEIDEND AMBTENAAR** van het Agentschap Wegen en Verkeer

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaten Sven VERNAILLEN en Joris GEENS

kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de heer

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Karel WILLEKENS

kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Tolstraat 85

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 9 maart 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 22 december 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich van 22 augustus 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een overbrugging van een gracht voor het maken van een inrit.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving en met als kadastra

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 4 juli 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris GEENS die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Karel WILLEKENS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer en mevrouw verzoeken met een aangetekende brief van 3 april 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 25 april 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de eerste verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

De voorzitter van de derde kamer heeft met de beschikking van 25 april 2012 de tweede verzoekende partij tot tussenkomst slechts voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen. De tweede verzoekende partij tot tussenkomst werd verzocht om de storting van het rolrecht te verrichten binnen een termijn van dertig dagen, ingaand de dag na de betekening van de beschikking.

De Raad stelt vast dat de tweede verzoekende partij tot tussenkomst geen gevolg heeft gegeven aan de beschikking van 25 april 2012. De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst van de tweede verzoekende partij tot tussenkomst onontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 5 maart 2007 dient de tussenkomende partij een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning in bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich voor het overbruggen van de gracht aan de en het maken van een bijkomende toegangsweg naar een appartementsgebouw met handelsgelijkvloers. Het college van burgemeester en schepenen

heeft deze vergunning op 12 maart 2007 geweigerd wegens strijdigheid met de toen geldende gemeentelijke stedenbouwkundige verordening.

Op 28 juni 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich een nieuwe aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het maken van een inrit".

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan 'Antwerpen', gelegen in woongebied. Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakening Grootstedelijk Gebied Antwerpen', goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich brengt op 6 juli 2011 gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 25 juli 2011 een ongunstig advies uit waarbij zij verwijst naar een eerder ongunstig advies van 12 januari 2006:

"...

Ingevolge de brief d.d. 06/07/2011 waarbij , toelating vraagt voor het plaatsen van overbruggen gracht binnen noodzakelijke lengte op het openbaar gewestdomein, deel ik u mede dat er **GEEN GUNSTIG** gevolg kan gegeven worden.

Dit werd al meegedeeld in mijn brief van 12/1/2006 (zie bijlage):

. . .

Het plan dat bij Uw brief van 22/12/05 werd gevoegd kan niet goedgekeurd worden. Aangezien het perceel toegankelijk is via de gemeenteweg kan een tweede toegang, vanaf de gewestweg, niet aanvaard worden. Trouwens insteekparkings langs een gewestweg, waarbij het mogelijk is om over de volledige breedte de parkings in- en uit te rijden worden om reden van verkeersveiligheid niet toegelaten."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich weigert op 22 augustus 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

"...

TOETSING AAN WETTELIJK KADER

. .

4. EXTERNE ADVIEZEN

4.1 INGEWONNEN ADVIEZEN

- Volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen, inzonderheid artikel 1, 2°, dient de aanvraag voor advies voorgelegd te worden aan het agentschap Wegen en Verkeer, District en Regie 112 Ruisbroek, Rijksweg 26 in 2870 Ruisbroek.
- Volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 en latere wijzigingen tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, inzonderheid art. 5, 5°, c, dient de

aanvraag niet voor advies voorgelegd te worden aan de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaar.

4.2 UITGEBRACHTE ADVIEZEN

- Het gunstig advies van de afdeling Wegen en Verkeer betreft alleen het plan dat bij de bouwaanvraag werd ingediend. Daarbij werd geen toegang voorzien via de gewestweg N1.
- Het plan dat bij de brief van 22/12/05 werd gevoegd kan niet goedgekeurd worden. Aangezien het perceel toegankelijk is via de gemeenteweg kan een tweede toegang vanaf de gewestweg, niet aanvaard worden. Trouwens insteekparkings langs de gewestweg, waarbij het mogelijk is om over de volledige breedte de parkings in- en uit te rijden worden om reden van verkeersveiligheid niet toegelaten.

4.3 BEHANDELING ADVIEZEN

Gezien het een bindend advies betreft, wordt het overgenomen.

. . .

TOETSING AAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

1. BESCHRIJVING VAN HET GOED EN DE OMGEVING

Het goed is gelegen op de hoek van de (gemeenteweg) en de (gewestweg). Op het perceel is een appartementsgebouw opgericht met handelsgelijkvloers. De vooren de achtertuinzone zijn verhard en ingericht met parkeerplaatsen. Het gebouw bestaat uit 2 bouwlagen met schuin dak.

De omgeving wordt gekenmerkt door eengezinswoningen in de en aan de overkant van de en aan de overkant links en rechts handelspanden gesitueerd.

2. BEOORDELING

Zoals bepaald in artikel 4.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt bij het beoordelen van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening rekening gehouden met volgende criteria:

- Functionele inpasbaarheid

De aanvraag wijzigt de functionele invulling op het perceel niet. Enkel wordt een bijkomende ontsluiting voorzien.

- Mobiliteitsimpact
- Schaal

Nvt.

- Ruimtegebruik

Gezien het eerder rustige karakter van de _____, is het eerder aangewezen om het verkeer zoveel en zo snel mogelijk naar de N1 te leiden.

- Bouwdichtheid

Nvt.

Visueel-vormelijke elementen

Nvt.

Cultuurhistorische aspecten

Er zijn op het perceel geen cultuurhistorisch waardevolle elementen aanwezig.

Bodemreliëf

Het bodemreliëf wordt nav. de voorliggende aanvraag niet gewijzigd.

Hinder

Er zijn geen verdere hinderaspecten aangaande gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen.

BESLUIT

Uit het voorgaande blijkt dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 22 augustus 2011 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen weigert de stedenbouwkundige vergunning om volgende reden:

De stedenbouwkundige vergunning voor het maken van een inrit wordt geweigerd wegens bindend negatief advies van het Agentschap Wegen en Verkeer.

..."

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 16 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het Agentschap Wegen en Verkeer herhaalt op 24 augustus 2011 nogmaals haar ongunstig advies van 25 juli 2011 en 12 januari 2006:

"...

Ik verwijs hiervoor naar mijn brief van 25 juli 2011 en van 12 januari 2006. Mijn dienst is van mening dat de route een aanvaardbaar alternatief is. Deze 'omleiding' is ongeveer 400m lang. De hoeveelheid verkeer dat gegenereerd wordt door deze panden zal niet problematisch zijn voor de woonwijk

..."

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 17 november 2011 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

"

8. LEGALITEIT: niet OK

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de gewestplanbestemming.

In het kader van deze aanvraag bezorgt het Agentschap Wegen en Verkeer een advies (d.d. 25/07/2011) waarin deze verwijst naar een ander schrijven d.d. 12/01/2006 dat werd opgesteld door het Agentschap naar aanleiding van een brief die de aanvrager verstuurde met het verzoek tot toestemming voor de uitvoering van een inrit aan de zijde van de De inhoud van dit laatste schrijven wordt als referentie aangehaald bij het advies van Wegen en Verkeer naar aanleiding van de huidige aanvraag. In het advies wordt gesteld dat een tweede toegang en de overbrugging van de beek daar niet kan toegelaten worden, dat de omleiding om het terrein te bereiken via de relatief klein is en dat de hoeveelheid bijkomend verkeer in deze woonstraat beperkt is. Het meest recente bindend advies is dan ook negatief en vergunning kan derhalve niet verleend worden.

9. GOEDE RO: OK

Vanuit het oogmerk van de goede ruimtelijke ordening is er principieel geen bezwaar tegen een inrit aan de zijde van de met de bijhorende overbrugging van de beek. Deze toegang zal immers enkel dienen voor de beide winkels op de gelijkvloerse verdieping. De appartementen worden bereikt via de Er bevinden zich verderop op deze baan nog toegangen en op die manier wordt de rustige woonstraat dat de is ontlast van bijkomende verkeer. De verkeersveiligheid blijft gewaarborgd daar alleen

toegang genomen zal worden langs de gevraagde nieuwe overbrugging van 4 m breed. De uitrit geschiedt nog steeds langs de

Echter omwille van het feit dat er een bindend negatief advies verleend werd door het Agentschap Wegen en Verkeer, kan deze aanvraag niet voor vergunning in aanmerking komen.

..."

De verwerende partij vroeg het Agentschap Wegen en Verkeer op 23 november 2011 om een heroverweging van haar advies. Hierop bracht het Agentschap Wegen en Verkeer op 13 december 2011 nogmaals ongunstig advies uit en motiveert dit als volgt:

"

Uit het oogpunt van verkeersveiligheid dienen er zo weinig mogelijk toeritten (conflictpunten) te worden ontwikkeld. Indien het perceel grenst aan een gemeenteweg, of een weg van lagere categorie, dient de toegang daar te worden voorzien, eveneens zo ver mogelijk verwijderd van het kruispunt. Mijn dienst is van mening dat de route een aanvaardbaar alternatief is. Deze 'omleiding' is ongeveer 400m lang.

..."

Na de hoorzitting van 22 november 2011 beslist de verwerende partij op 22 december 2011 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"...

7. Adviezen:

Het Agentschap Wegen en Verkeer, District Puurs heeft over de aanvraag ongunstig advies uitgebracht op 25 juli 2011. Dit advies luidt samengevat als volgt:

Ingevolge de brief d.d. 06/07/2011 waarbij Walter van Hoof toelating vraagt voor het plaatsen van een overbrugging van een gracht binnen noodzakelijke lengte op het openbaar gewestdomein, deel ik u mede dat er geen gunstig gevolg kan worden gegeven. Dit werd al meegedeeld in mijn brief d.d. 12/01/2006.

Het plan dat bij de brief van de aanvrager d.d. 22/12/2005 werd gevoegd kan niet goedgekeurd worden. Aangezien het perceel toegankelijk is via de gemeenteweg kan een tweede toegang, vanaf de gewestweg niet aanvaard worden. Trouwens insteekparking langs een gewestweg, waarbij het mogelijk is om over de volledige breedte de parkings in- en uit te rijden worden om reden van verkeersveiligheid niet toegelaten.

In een schrijven d.d. 24/08/2011 wordt daaraan nog het volgende toegevoegd: de dienst is van mening dat de route een aanvaardbaar alternatief is. Deze 'omleiding' is 400m lang. De hoeveelheid verkeer dat georganiseerd wordt door deze panden zal niet problematisch zijn voor de woonwijk.

De dienst wilt er ook nog op wijzen dat de vergunning d.d. 06/02/2007 reeds vervallen is. Er kan dus niet meer verwezen worden naar deze vergunning of deze gebruiken als basis voor een nieuwe aanvraag. Vergunningen vervallen binnen een termijn van één jaar wanneer geen gebruik van gemaakt wordt.

Het college van burgemeester en schepenen heeft naar aanleiding van het beroep over de aanvraag geen bijkomende standpunt uitgebracht.

8. Openbaar onderzoek:

Een openbaar onderzoek is niet vereist.

9. Beoordeling:

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in woongebied.

. . .

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

In het kader van deze aanvraag bezorgt het Agentschap Wegen en Verkeer een advies (d.d. 25/07/2011) waarin deze verwijst naar een ander schrijven d.d. 12/01/2006 dat werd opgesteld door het Agentschap naar aanleiding van een brief die de aanvrager verstuurde met het verzoek tot toestemming voor de uitvoering van een inrit aan de zijde van de De inhoud van dit laatste schrijven wordt als referentie aangehaald bij het advies van Wegen en Verkeer naar aanleiding van de huidige aanvraag. In het advies wordt gesteld dat een tweede toegang en de overbrugging van de beek daar niet kan toegelaten worden, dat de omleiding om het terrein te bereken via de relatief klein is en dat de hoeveelheid bijkomend verkeer in deze woonstraat beperkt is. Het meest recente advies is dan ook negatief.

In zitting van 24 november 2011 behandelde de deputatie dit dossier en oordeelde dat het ongunstige advies van het Agentschap Wegen en Verkeer mogelijks gebaseerd is op oude informatie. Om die reden werd besloten het dossier te verdagen om een heroverweging van dit advies aan het Agentschap te vragen. Er werd een heroverweging gevraagd per schrijven op 28 november 2011.

Op 13 december 2011 bracht het Agentschap Wegen en Verkeer een nieuw advies uit. Dit nieuw advies is opnieuw ongunstig en gaat als volgt:

"Uit het oogpunt van verkeersveiligheid dienen er zo weinig mogelijk toeritten (conflictpunten) te worden ontwikkeld. Indien het perceel grenst aan een gemeenteweg, of een weg van lagere categorie, dient de toegang daar te worden voorzien, eveneens zover mogelijk verwijderd van het kruispunt. Mijn dienst is van mening dat de route een aanvaardbaar alternatief is. Deze 'omleiding' is ongeveer 400m lang."

De deputatie is echter van oordeel dat de redenering van de gemeente Kontich gevolgd kan worden. Het is aangewezen om het verkeer zoveel en zo snel mogelijk naar de te leiden: via een bijkomende ontsluiting middels het overbruggen van de betrokken gracht is de meest opportune wijze.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Vanuit het oogmerk van de goede ruimtelijke ordening is er principieel geen bezwaar tegen een inrit aan de zijde van de met de bijhorende overbrugging van de beek. Deze toegang zal immers enkel dienen voor de beide winkels op de gelijkvloerse verdieping. De appartementen worden bereikt via de er bevinden zich verderop op deze baan nog toegangen en op die manier wordt de rustige woonstraat de is, ontlast van bijkomend verkeer. De verkeersveiligheid blijft gewaarborgd daar alleen toegang genomen zal worden langs de gevraagde nieuwe overbrugging van 4 m breed. De uitrit geschiedt nog steeds langs de

. . .

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard. ..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partij is een belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 6° VCRO voor wie de beroepstermijn, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°b VCRO, begint te lopen vanaf de dag na deze van de aanplakking.

Uit de stukken blijkt dat de in artikel 4.7.23, §4, eerste lid VCRO bedoelde aanplakking op 25 januari 2012 is gebeurd. Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 9 maart 2012, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

- 1. De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend en lijkt de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet te betwisten.
- 2. De tussenkomende partij roept de volgende exceptie in:

In het algemeen moet een verzoekende rechtspersoon bewijzen dat hij correct en tijdig beslist heeft om in rechte te treden, of nog, met andere woorden, dat het rechtens daartoe bevoegde orgaan van de rechtspersoon tijdig beslist heeft om het rechtsgeding in te stellen.

De overheid – hier de Vlaamse Regering - wordt krachtens artikel 82 van de Bijzonder Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instelling voert procedures namens de Regering en meer specifiek de Minister tot wiens bevoegdheid het onderwerp van het geschil behoort.

Het is niet omdat het Agentschap Wegen en Verkeer – hetwelk géén rechtspersoonlijkheid heeft – de heer Tom ROELANTS als directeur-generaal heeft dat het Agentschap Wegen en Verkeer in eigen naam – en dus niet als dienst van de Vlaamse Overheid – administratief beroep kan instellen.

Daarnaast moeten verzoekers vaststellen dat de leidend ambtenaar in één en dezelfde besluit en beslist tot "inrechtetreding" [¹dit bizarre woord is alvast niet opgenomen in VAN DALE, het Groot Woordenboek der Nederlandse taal, dertiende herziene uitgave] en een raadsman aanstelt.

Indien echter de Raad vaststelt dat de verzoekende partij in éénzelfde beslissing (1) zowel besluit om een beroep tot vernietiging in te stellen bij de Raad en (2) tegelijkertijd opdracht geeft aan een met naam en adres omschreven raadsman om de bestreden

beslissing aan te vechten bij de Raad, dan is het verzoek niet ontvankelijk (Raad van Vergunningsbetwistingen 12 maart 2012, A/2012/0083)."

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift is ingesteld door de leidend ambtenaar van het Agentschap Wegen en Verkeer conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO. Het Agentschap Wegen en Verkeer is een adviserende instantie aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid VCRO. De Raad stelt samen met de verzoekende partij vast dat het Agentschap Wegen en Verkeer op 25 juli 2011 negatief advies heeft verstrekt in het voorliggende dossier en dat dit advies tijdig is verleend, zodat voldaan is aan de voorwaarde gesteld door artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO.

Nu het Agentschap Wegen en Verkeer moet worden beschouwd als adviserende instantie en het artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO de leidend ambtenaar van een bij het dossier betrokken adviserende instantie aanwijst als van rechtswege belanghebbende, moet worden geconcludeerd dat de verzoekende partij in casu van rechtswege bevoegd is om in rechte te treden.

Door in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening te bepalen dat de leidend ambtenaar van de adviserende instantie, aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid VCRO, het beroep bij de Raad aanhangig kan maken, heeft de decreetgever hem niet enkel van rechtswege belanghebbende en procesbekwaam gemaakt, maar tevens de procesbevoegdheid gegeven om in die aangelegenheid voor de Raad het beroep in te leiden.

2.

Onverminderd voorgaande overwegingen, is de Raad bijkomend van oordeel dat de exceptie van de tussenkomende partij feitelijke grondslag mist. De Raad dient immers vast te stellen dat de verzoekende partij bij haar inleidend verzoekschrift een afschrift van het aanstellingsbesluit van de administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer en van haar beslissing om in rechte te treden heeft gevoegd. In deze beslissing wordt het volgende gesteld:

"..

De leidend ambtenaar van het Agentschap Wegen en Verkeer, <u>neemt kennis</u> van de beslissing van de Deputatie van de provincie Antwerpen van 22 december 2011

- 1. Neemt akte van voormeld besluit van de Deputatie van de provincie Antwerpen;
- 2. <u>Beslist tot het indienen</u> van een beroep tot schorsing en/of vernietiging tegen voormeld besluit van de Depuatie van de provincie Antwerpen van 22 december 2011
- 3. <u>Geeft opdracht aan</u> Mr. Sven Vernaeillen en/of Mr. Joris Geens ... hiertoe alle nodige (procedure)akten op te maken en alle nodige (proces)handelingen te stellen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, inclusief het indienen van een verzoekschrift tot schorsing en/of nietigverklaring.

De leidend ambtenaar van het Agentschap Wegen en Verkeer De heer Tom Roelants, 2 maart 2012

De exceptie van de tussenkomende partij kan niet aangenomen worden.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1. De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

"

Verzoekende partij is hoeder van het algemeen belang als wegbeheerder van de gewestwegen. Dit betekent dat zij moet instaan voor de verkeerveiligheid en het openstellen van veilige wegen en dit overeenkomstig de wettelijke plicht van artikel 1184, lid 1 van het Burgerlijk Wetboek. Overeenkomstig het hof van Cassatie is een zaak door een gebrek aangetast wanneer zij een abnormaal kenmerk vertoont waardoor zij in bepaalde omstandigheden schade kan veroorzaken. Door het plaatsen van een overwelving en creëren van bijkomende inrit wordt er een nieuw, abnormaal kenmerk aan de gewestweg toegevoegd.

Het is ook vanuit deze insteek dat verzoekende partij net beschikt over de bindende advisering.

Door het uitvoeren van de werken, zoals thans op onwettige wijze vergunt door de deputatie, ontstaat er een verkeersonveilige situatie met mogelijke desastreuze gevolgen. Zoals gesteld is het de taak van verzoekende partij om elk gevaar en elke mogelijke verkeeronveilige situatie tegen te gaan zodat de uitvoering van de vergunning nadelen met zich meebrengt.

De afrit wordt immers voorzien, vlak aan een kruispunt en vlak aan een andere afrit:

. . .

Door de nieuwe overbrugging van de gracht wordt aldus vlak voor het kruispunt een bijkomende aansluiting op de gewestweg gecreëerd en dit naast een andere afrit. Hierdoor wordt er een verkeerstroom gegenereerd die tot verkeersonveilige situaties leidt. Omwille van deze verkeersveiligheid volgde tevens een negatief advies.

Ter zake kan verwezen worden naar de beleidslijn van het Agentschap Wegen en Verkeer die net omwille van die verkeersveiligheid bepaalde criteria heeft bepaald om dergelijke aanvragen te beoordelen:

"De secundaire wegen en lokale wegen hebben een toegangverlenende functie, respectievelijk als aanvullende functie of als hoofdfunctie, conform de bepaling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, de provinciale structuurplannen en

de gemeentelijke structuurplannen. Toegangen en particuliere terreinen zijn bijgevolg inherent aan dit type weg, conform de inrichtingsprincipes.

De toegang wordt steeds op een zo ruim mogelijke afstand voorzien van het kruispunt. Indien het perceel grenst aan een weg van lagere categorie, dient de toegang daar te worden voorzien, eveneens zover mogelijk verwijderd van het kruispunt. Ter hoogte van kruispunten worden er geen nieuwe vestigingen van druk bezochte handelszaken (bvb. Benzinestations, warenhuizen) of nieuwe gebouwen waarin een sterk verkeersgenererende functie wordt voorzien (bvb. een kantoorgebouw) toegelaten, tenzij de toegang op een afstand van minstens 70,00 m van het kruispunt wordt voorzien. Er kan geen toegang voorzien worden ter hoogte van een onoverzichtelijke bocht of nabij de top van een helling, tenzij – in functie van de verkeersveiligheid – op het aangelande perceel flankerende maatregelen worden genomen."

De uitvoering van de vergunning brengt de verkeersveiligheid in het gedrang en zorgt hierdoor voor een ernstig nadeel mede gelet op de aansprakelijkheid en decretale taak van het Agentschap Wegen en Verkeer als wegbeheerder.

. .

Het hierboven aangetoonde ernstig nadeel is zonder meer moeilijk te herstellen. Het is daarenboven voldoende om aan te tonen dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel 'kan' berokkenen.

In onderhavig geval werd een bouwvergunning afgeleverd voor het overwelven van een gracht en creëren van een bijkomende inrit. Eens gebouwd ontstaat er een verkeersonveilige situatie en bestaat het enig herstel erin om de constructie terug af te breken. Indien deze afbraak zou voortvloeien uit het arrest van Uw Raad zou er geen sprake kunnen zijn van een moeilijk te herstellen nadeel doch dergelijke afbraak vloeit niet voort uit een vernietigingsarrest. Om de afbraak te bekomen dienen andere initiatieven genomen te worden, initiatieven waarbij het voor een derde niet zeker is dat de afbraak kan bekomen worden.

..."

- 2. De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend en lijkt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij niet te betwisten.
- 3. De tussenkomende partij betwist het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt:

u

Uit het feit dat de verzoekende partij al eerder gunstig adviseerde voor overwelvingen op andere percelen, die ook via een andere straat bereikbaar waren, blijkt dat het nadeel bezwaarlijk ernstig kan zijn. Er wordt overigens op de gewestweg geen enkele oprit gecreëerd, in tegenstelling tot hetgeen uit het verzoekschrift zou kunnen worden afgeleid.

Ook is de verwijzing naar de beleidslijn van het agentschap Wegen en Verkeer is niet van aard om de ernst van het nadeel aan te tonen, nu niet goed kan ingezien worden hoe een bijkomende inrit op minder dan 70 meter van het kruispunt een invloed kan hebben, en deze vergunning precies werd aangevraagd omdat de een éénrichtingstraat is en niet goed kan worden ingezien hoe er een conflict zou kunnen ontstaan tussen voertuigen die van op de het perceel van verzoekers oprijden of rechtsaf de indraaien.

Het bovenstaande toont ook aan dat het nadeel niet moeilijk te herstellen is, nu de "verkeersonveilige situatie" die terzake wordt aangehaald, niet kan ontstaan. ..."

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van haar persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee vermelde overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2. Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de vordering wil voorkomen, voert de verzoekende partij aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot een onveilige verkeerssituatie op de waarvoor zij, als wegbeheerder, verantwoordelijk kan worden gesteld.

De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partij nalaat om voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad toelaten om de ernst van het ingeroepen nadeel te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift weliswaar een luchtfoto doch hieruit kan de Raad niet afleiden dat een inrit naar het handelspand van de tussenkomende partij daadwerkelijk tot een onveilige verkeerssituatie zal leiden. De Raad kan op basis van de door de verzoekende partij neergelegde luchtfoto enkel vaststellen dat er momenteel reeds talrijke op- en afritten aan de gelegen zijn.

De loutere verwijzing naar een interne dienstorder, die veeleer als een algemene dienstorder dient aangemerkt te worden, zonder vermelde dienstorder voldoende concreet te betrekken op de voorliggende zaak, kan dan ook niet kennelijk zonder meer volstaan om de ernst van het ingeroepen nadeel aannemelijk te maken.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij onvoldoende aantoont dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitoefening van de taken en opdrachten waarmee zij belast is,

verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en evenmin dat de werking van haar diensten dermate in het gedrang zullen worden gebracht dat zij haar taken niet meer zal kunnen uitoefenen.

Bij gebrek aan nadere gegevens op grond waarvan de nadelige gevolgen van de bestreden beslissing op de verkeersveiligheid ter hoogte van de voldoende worden geconcretiseerd, is het door de verzoekende partij ingeroepen nadeel niet ernstig en volstaat een vernietigingsberoep om haar mogelijke aansprakelijkheid als wegbeheerder te vrijwaren.

In zoverre de verzoekende partij wijst op het bindend karakter van haar advies en de omstandigheid dat vermeld advies in de bestreden beslissing ten onrechte wordt genegeerd, wenst de Raad nog op te merken dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie over de grond van de zaak betreft en op zich bijgevolg geen nadeel voor de verzoekende partij oplevert dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

3. Aangezien de uiteenzetting van de verzoekende partij geen afdoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een ernstig nadeel kan berokkenen, zijn er evenmin redenen om na te gaan of de ingeroepen nadelen tevens moeilijk te herstellen zijn.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van mevrouw is onontvankelijk.
- 2. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
- 3. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0519/SA/4/0462.

4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 juli 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS Filip VAN ACKER